

- bendrovei, kuri sudarant įmonės įsigijimo sandorį yra pirkėja ir įsisteigusi ne Suomijoje, o įsigyjama bendrovė įsisteigusi Suomijoje;
 - bendrovei, kuri sudarant įmonės įsigijimo sandorį yra pirkėja ir įsisteigusi Suomijoje, o įsigyjama bendrovė įsisteigusi ne Suomijoje;
 - bendrovei, kuri sudarant įmonės įsigijimo sandorį yra pardavėja ir įsisteigusi ne Suomijoje, o įsigyjama bendrovė įsisteigusi Suomijoje;
 - bendrovei, kuri sudarant įmonės įsigijimo sandorį yra pardavėja ir įsisteigusi Suomijoje, o įsigyjama bendrovė įsisteigusi ne Suomijoje?
2. Ar byloje turi reikšmės tai, kad draudimu dengiama tik prieš įmonės įsigijimo sandorio įvykdymą įsigyjamai bendrovei atsiradusi fiskalinė atsakomybė?
 3. Ar byloje turi reikšmės tai, ar įmonės įsigijimo sandorio objektas yra įsigyjamoms bendrovės akcijos, ar jos veiklos sritis?
 4. Ar tuomet, kai įmonės įsigijimo sandorio objektas yra įsigyjamoms bendrovės akcijos, turi reikšmės tai, kad pardavėjo pirkėjui pateikti pareiškimai susiję tik su aplinkybe, kad parduodamos akcijos yra pardavėjo nuosavybė ir dėl jų nepareikšti jokie trečiųjų asmenų reikalavimai?

(¹) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (OL L 335, 2009, p. 1).

**2018 m. vasario 8 d: Østre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
A / Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Byla C-89/18)

(2018/C 142/44)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: A

Atsakovė: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Prejudiciniai klausimai

1. Ar byloje, kurioje situoktinių šeimos susijungimui nustatyti „nauji apribojimai“, kuriais *prima facie* pažeidžiama Sprendimo Nr. 1/80 (1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/80 dėl asociacijos plėtros, susijęs su 1963 m. rugsėjo 12 d. Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos susitarimu, kuriuo įsteigiama Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacija) 13 straipsnyje nustatyta neveikimo išlyga, be to, šie apribojimai yra pagrįsti su „sėkminga integracija“ susijusiomis aplinkybėmis, kurias Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pripažino 2016 m. balandžio 12 d. Sprendime *Genç* (byla C-561/14 (¹)); taip pat žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *Dogan* (C-138/13 (²) EU:C:2014:2066)), taisyklė, kaip antai Danijos įstatymo dėl užsieniečių (*Udlændingeloven*) 9 straipsnio 7 dalis, – pagal kurią *inter alia* galioja bendra sąlyga, kad šeimos susijungimas tarp asmens, kuris yra trečiosios šalies pilietis ir turi leidimą gyventi Danijoje, ir to asmens situoktinių, gali įvykti, jeigu situoktinių ryšys su Danija yra stipresnis nei su Turkija, – gali būti laikoma „pateisinama svarbiausia viešąjį interesą atitinkančia priežastimi, <...> tinkama norint pasiekti teisėtą tikslą ir <...> neviršijančia to, kas yra būtina šiam tikslui pasiekti“?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas ir ryšio reikalavimas paprastai laikomas tinkamu siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas integracijos tikslas, ar tokiu atveju, nepažeidžiant apribojimo testo ir proporcingumo reikalavimo, įmanoma:
- i) taikyti praktiką, pagal kurią, tais atvejais, kai leidimą gyventi valstybėje narėje turintis sutuoktinis (tiriamas asmuo) pirmas atvyko į Daniją sulaukęs 12–13 metų ar daugiau, atliekant tiriamo asmens ryšį su valstybe nare didelė įrodomoji galia suteikiama šioms aplinkybėms: ar asmuo ilgą laiką (maždaug 12 metų) teisėtai gyveno valstybėje narėje arba gyveno ir turėjo pastovų darbą valstybėje narėje, įskaitant aktyvų ryšių palaikymą ir bendravimą su bendradarbiais ir bet kuriais kitais klientais valstybės narės kalba ir kai šis laikotarpis be ilgesnių pertraukų tęsėsi ne mažiau kaip ketverius–penkerius metus, arba tam tikrą laikotarpį gyveno ir turėjo pastovų darbą, kuriame nereikėjo aktyviai palaikyti ryšio ir bendrauti su bendradarbiais ir klientais valstybės narės kalba, ir šis laikotarpis be ilgesnių pertraukų tęsėsi ne mažiau kaip septynerius–aštuonerius metus;
 - ii) taikyti praktiką, pagal kurią integracijos tikslo įrodomoji galia bus didesnė nei ryšio reikalavimas tais atvejais, kai tiriamas asmuo išlaikė stiprų ryšį su savo gimtąja šalimi dažnai arba ilgam laikui atvykdamas į gimtąją šalį, kai tuo tarpu trumpalaikės atostogos arba buvimas mokymosi tikslais nebus svaresnis įrodymas, kuriuo būtų galima pagrįsti leidimo išdavimą;
 - iii) taikyti praktiką, pagal kurią integracijos tikslo įrodomoji galia bus gerokai didesnė nei ryšio reikalavimo įgyvendinimas tais atvejais, kai yra vadinamoji „susituokusių, santuoką nutraukusių ir antrą kartą susituokusių asmenų“ situacija?

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas, ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ 2014 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas, ECLI:EU:C:2014:2066.

2018 m. vasario 8 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Graikijos Respublika

(Byla C-91/18)

(2018/C 142/45)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Kyratsou ir F. Tomat

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad priimdama ir palikdama galioti teisės aktą, kuriuo:

- i. *Tsipouro/tsikoudià* [Graikijos vynuogių išspaudų spiritas], pagamintam „nuolatinių distiliuotojų“, taikomas 50 % mažesnis už standartinį nacionalinį akcizo tarifą tarifas, o iš kitų valstybių narių importuotiems alkoholiniams gėrimams taikomas standartinis akcizo tarifas, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/83/EEB ⁽¹⁾ 19, 21 straipsnius, 23 straipsnio 2 dalį ir SESV 110 straipsnį;
- ii. *Tsipouro/tsikoudià* pagamintam „nenuolatinių distiliuotojų“, taikomas dar mažesnis už standartinį nacionalinį akcizo tarifą tarifas, o iš kitų valstybių narių importuotiems alkoholiniams gėrimams taikomas standartinis akcizo tarifas, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/83/EEB 19, 21 straipsnius, 22 straipsnio 1 dalį, Direktyvos 92/84/CEE ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalį ir SESV 110 straipsnį;

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.